Magyarnak születtem, akként is halok meg 2011.11.04.

Szerzõ Administrator
2011. november 06.
Utolsó frissítés 2011. november 06.

2011. november 5., szombat: KözéletMagyarnak születtem, akként is halok meg (Barcaföldvári megemlékezés)-+

Tizenkettedik alkalommal tartottak megemlékezést Barcaföldváron, az 1944–45 között fenntartott hírhedt földvári fogolytábor utolsó tömegsírján kialakított emlékkertben. A tavalyhoz hasonlóan ismét napsütésben emlékezett a hídvégiekbõl, barcaföldváriakból, brassóiakból és sepsiszentgyörgyiekbõl álló, mintegy százfõnyi sereg.
Nagy János hídvégi református lelkész köszöntõje után Ungvári Barna András, az emlékmû megálmodója, egykori hídvégi, ma uzoni református lelkipásztor, a Sepsi Reformá-tus Egyházmegye fõjegyzõje tartott emlékbeszédet, melyben a szárazajtai néhai Incze Imrét idézte, visszaemlékezéseibõl olvasott fel. Akkoriban három pópa igyekezett ortodox hitre téríteni a foglyokat, szabadulást ígérve számukra. Incze Imre vallotta: "magyarnak születtem, akként is halok meg", s büntetésbõl Tighinába, majd Tiraszpolba szállították, a fogságból csak négy év után szabadult, Köpecen telepedett le, a bányában dolgozott. A brassói történelmi egyházak képviseletében Bálint László református lelkipásztor rokona, néhai feldobolyi Bacsó Lajos visszaemlékezéseibõl idézett, Koszta István evangélikus lelkész beszédében hangsúlyozta, a megpróbáltatások erõsítenek bennünket, Máthé Vilmos római katolikus plébános imát mondott. Az egybegyûltekhez szólt még Füzes Oszkárné Bajtai Erzsébet, a Magyar Köztársaság bukaresti nagykövetének felesége és Kovács Attila, a Brassó megyei RMDSZ elnöke. Az emlékmû megkoszorúzása után nemzeti imánk és a székely himnusz eléneklésével zárult a rendezvény, majd szokás szerint, a hídvégi parókián kialakított emlékházban a helybeliek vendégül látták az emlékezõket.